

Abstrakt

Tato práce se věnuje změně přístupu Dánska k EU a NATO v kontextu jeho bezpečnostní a obranné politiky po konci studené války. Dánsko bylo jedním ze zakládajících členů NATO v roce 1949. I přes to, že se nejedná o neutrální stát, rozhodlo se po nezdařeném referendu v roce 1992, ve kterém dánští občané odmítli Maastrichtskou smlouvu, pro výjimku ze Společné bezpečnostní a obranné politiky EU. Dánsko pak usilovalo o bližší vztah s USA a podporovalo americké zahraniční operace v rámci NATO, které byly ostatními evropskými členy často považovány za kontroverzní. Tento přístup postavil Dánsko do pozice *atlantisty* a opatrného člena EU, který se stavěl proti další integraci. V roce 2022 se Dánsko nicméně rozhodlo zrušit bezpečnostní *opt-out* a účastnit se SBOP. Tato práce sleduje bezpečnostní a obrannou strategii Dánska po konci studené války. Práce za použití teorie rolí jako teoretického rámce zkoumá vnější a vnitřní faktory, které vedly k rozhodnutí výjimku zrušit. Práce rovněž analyzuje, zda Dánsko během sledovaného časového období změnilo svou roli v EU a NATO a jaký byl rozsah této změny.